

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Co/25/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117234700  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6117234700.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobkyne: V. S., nar. XX. XX. XXXX, H. E. XXX/XX, XXX XX B.J. P., zastúpenej JUDr. Ľudmilou Petrušovou, advokátkou, so sídlom A. Dubčeka 386/10, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanej: H. L., nar. XX. XX. XXXX, V. P. F. XXXX/XX, XXX XX L. L., zastúpenej JUDr. Jozefom Švarcom, advokátom, so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/52/2017-105 zo dňa 15. 01. 2020, takto

### rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania mení tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

II. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania. Zároveň okresný súd rozhodol, že žalobkyni po právoplatnosti uznesenia vracia časť zaplateného súdneho poplatku v sume 2 093,30 €, prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že podaním doručeným okresnému súdu dňa 10. 12. 2019 vzala žalobkyňa žalobu späť s odôvodnením, že strany uzavreli dňa 07. 11. 2019 kúpnu zmluvu na byt, ktorý bol predmetom vyporiadania. Žiadala priznať náhradu trov konania argumentujúc, že žalovaná napriek niekoľkomesačným mimosúdnyh rokovaniam nebola ochotná uzavrieť dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, resp. kúpnu zmluvu. Žalovaná so zastavením konania súhlasila, odmietla však hradiť žalobkyni náhradu trov konania argumentujúc tým, že žiadnu stranu sporu nemožno postihnúť za uplatnenie práva na právnu obranu.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 256 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) a uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu po dvoch rokoch od nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu, ktorý je predmetom vyporiadania. Podaniu žaloby predchádzala dohoda strán o predaji bytu tretej osobe (v roku 2015), oddialená z dôvodov na strane žalovanej až do februára 2017, keď žalovaná žalobkyni oznámila, že nesúhlasí s predajom bytu, ktorý mieni užívať. Nasledovali niekoľkomesačné rokovania strán, počas ktorých žalobkyňa predniesla návrhy na riešenie, ktoré žalovaná v zásade odmietla - odmietla predaj bytu tretej osobe (aj za podmienky, že by jej žalovaná ponechala vyššiu čiastku výplaty)

i odkúpenie bytu žalobkyňou a vyplatenie finančnej náhrady 40 000 € z pôvodne dohodnutej ceny bytu 70 000 €. Žaloba bola podaná na súd v septembri 2017, vo februári 2018 sa strany prostredníctvom právnych zástupcov dohodli na mimosúdnom vyriešení sporu, ku ktorému došlo až v novembri 2019, keď žalovaná požiadala o úver. Je nesporné, že do tohto času žalovaná byt patriaci obom stranám užívala sama, čo žalobkyňa rešpektovala, no dôvodne žiadala usporiadanie spoluvlastníckych pomerov k bytu. Z okolností veci je nepochybné, že pri riešení vyporiadania zdedeného majetku bola iniciatívna žalobkyňa, ktorá navrhovala rôzne spôsoby vyporiadania a bola ústretová voči žalovanej, snažiac sa o mimosúdne vyriešenie veci. Vzhľadom na priebeh udalostí nemožno žalobkyni pričítať na ľarchu podanie žaloby, t. j. znášanie nákladov konania vrátane náhrady za kvalifikované právne zastúpenie, lebo sa javilo, že inak dohodu so žalovanou nedosiahne. Zároveň mal okresný súd za to, že žalovaná odďaľovala riešenie vo väčšej miere, než aká by sa aj s prihliadnutím na jej osobné a majetkové pomery javila spravodlivá pre obe strany. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd konštatoval, že procesné zavinenie zastavenia konania možno pričítať žalovanej, čo má podľa § 256 ods. 1 CSP za následok priznanie náhrady trov konania protistrane.

2. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa žalovaná odvolala a v odvolaní uviedla, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie podáva do výroku o trovách konania odvolanie, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza v odvolaní napadnutom výroku z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). V uvedenej súvislosti žalovaná v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania neprihliadol na všetky okolnosti posudzovaného prípadu a nezohľadnil všetky zákonom požadované kritériá pre rozhodnutie o trovách konania. Tvrdenie žalobkyne o tom, že podaniu žaloby predchádzala dohoda strán o predaji bytu tretej osobe v roku 2015, oddialená zo strany žalovanej až do roku 2017, keď žalovaná žalobkyni oznámila, že nesúhlasí s predajom bytu, lebo ho mieni ďalej užívať, vychádzajú podľa žalovanej z jednostranného opisu priebehu deja žalobkyňou a zo selektívnej interpretácie listinných dôkazov. Žalovaná v odvolaní ďalej uviedla, že pravde nezodpovedajú ani tie skutočnosti uvádzané žalobkyňou, že žalovaná po niekoľkých mesačných rokoch, všetky návrhy na riešenie situácie, prednesené žalobkyňou odmietla. Žalovaná v odvolaní poukázala tiež na to, že žalobkyňa napriek tomu, že vo vyjadrení zo dňa 24. 11. 2017 uviedla, že žalovaná nikdy nebude schopná zabezpečiť si finančné prostriedky na výplatu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, a to okrem iného aj preto, že je predĺžená, sú proti nej vedené exekučné konania a pre ktorúkoľvek banku je nedôveryhodná osoba a nebude vymazaná z registra dlžníkov, súhlasila s mimosúdny vyriešením sporu. V procese získania úverových zdrojov pre žalobkyňu, žalobkyňa súhlasila s tým, že jej žalovaná vyplatí sumu 35 000 €, nikdy nevzniesla žiadne výhrady voči postupu a časovému hľadisku postupu žalovanej. V tomto zmysle sa potom podľa žalovanej javí neskoršia argumentácia žalobkyne, že späťvzatie žaloby bolo zapríčinené správaním žalovanej, ktorá mohla vec riešiť mimosúdne pred podaním žaloby, pričom nemala záujem uzavrieť dohodou ako odporujúce obsahu spisového materiálu a priečiace sa základným zásadám CSP. Späťvzatie žaloby žalobkyňou bolo bez akýchkoľvek pochybností vyvolané len tým, že jej bol v celom rozsahu žalovanou zaplatených požadovaných 35 000 € za spoluvlastnícky podiel na zdedenej nehnuteľnosti. V tomto zmysle je potrebné podľa žalovanej uviesť, že aplikácia zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania by v posudzovanom prípade mohla byť použitá len za predpokladu, že žalovaná by vôbec nereagovala na návrhy žalobkyne, resp. tieto návrhy by bez ďalšieho odmietala alebo by zostala nečinná. V závere odvolania žalovaná navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a aby vec v uvedenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne, pretože súd prvej inštancie správne aplikoval na rozhodnutie o trovách konania ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej ďalej uviedla, že v späťvzatí žaloby vyargumentovala z akého dôvodu žiadala rozhodnúť o trovách konania tak, aby jej bola priznaná 100 % náhrada trov konania, pričom najpodstatnejším dôvodom je podľa žalobkyne ten, že pokiaľ by nepristúpila k podaniu žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, žalovaná by predmetnú vec neriešila a neuzavrela by s ňou mimosúdnu dohodu. O mimosúdne vyriešenie veci sa snažila najprv bez právnej zástupkyne, a to jednaniami so žalovanou v rokoch 2015, 2016 a až keď zistila, že žalovaná ju zavádza a nemá záujem vyplatiť ju z nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet konania, požiadala o právne služby advokáta. Prostredníctvom právneho zástupcu prebiehalo niekoľko mesačné jednanie v záujme mimosúdneho

vyriešenia veci, pretože si bola vedomá nákladov súvisiacich s podaním žaloby. Žalovaná pred podaním žaloby nedala žiadny reálny návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, čo vyplýva z jej vyjadrení pred podaním žaloby. Spochybňovala možnosť zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva a snažila sa o aplikáciu ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa nezruší spoluvlastníctvo a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku. V druhom rade mala žalovaná záujem na takom vyporiadaní zrušeného podielového spoluvlastníctva, aby ju nemusela vyplatiť jednorazovo, ale v splátkach po 300 € mesačne. Pokiaľ by žalovaná pristúpila k takej dohode ako ju v konečnom dôsledku uzavreli po dvoch rokoch od podania žaloby, určite by nepodávala žalobu a nevznikli by trovy konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej podľa ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žiada zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Po prejednaní odvolania žalovanej dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, a to z nasledovných dôvodov:

6. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k bytu, špecifikovanému v petite žaloby, a to tak, že predmetný byt, špecifikovaný v petite žaloby bude prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne. V priebehu konania došlo medzi stranami sporu k mimosúdnej dohode, v zmysle ktorej uzavreli strany sporu vo vzťahu k predmetnému bytu kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa stala výlučnou vlastníčkou predmetného bytu v konečnom dôsledku žalovaná, nie žalobkyňa, tak ako sa podanou žalobou domáhala vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetnému bytu. Uzatvoreniu kúpnej zmluvy predchádzal návrh žalobkyne na prerušenie konania na obdobie štyroch mesiacov zo dňa 21. 11. 2018 (č. I. 80 spisu), z obsahu ktorého je zrejmé, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, prebiehalo medzi stranami sporu rokovanie vedúce k mimosúdnej vyriešeniu sporu, ktorého ukončenie bolo determinované poskytnutím úverových prostriedkov bankou žalovanej, keďže strany sporu sa v konečnom dôsledku dohodli (tak ako je vyššie uvedené) tak, že výlučnou vlastníčkou predmetného bytu sa na základe kúpnej zmluvy stane žalovaná, ktorá v predmetnom byte už v čase, keď ešte žil otec žalobkyne a žalovanej, aj bývala. Z obsahu podania žalovanej zo dňa 24. 05. 2019 vyplýva, že úverové prostriedky boli žalovanej poskytnuté neskôr ako predpokladala (teda k ukončeniu mimosúdnych rokovaní došlo neskôr ako za štyri mesiace od podania návrhu na prerušenie konania), a to z dôvodov, ktoré nevznikli výlučne pričinením žalovanej, nakoľko v dôsledku omylu pri identifikácii dlžníka (Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 40DK/960/2018 vyhlásil na Y. L. - osobu s totožným menom a priezviskom, avšak s iným dátumom narodenia konkurz), došlo omylom k zablokovaniu účtov žalovanej. Vzniknutá situácia spôsobila omeškanie žalovanej so splátkami exekúcie v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom so sídlom Exekútorského úradu v Galante, v dôsledku čoho došlo k posunu ukončenia exekúcie a tým aj k posunu výmazu žalovanej z centrálného registra dlžníkov ako podmienky na poskytnutie úveru. Nemožno potom dospieť k jednoznačnému záveru, že to bola práve žalovaná, kto z hľadiska procesného zavinil zastavenie konania, keď späťvzatie žaloby nebolo len reakciou na správanie žalovanej, ale súviselo s obojstranným mimosúdnym rokaním strán sporu, ktorého výsledok v konečnom dôsledku nekorešpondoval v celom rozsahu s petitom žaloby, keďže výlučnou vlastníčkou predmetného bytu sa stala žalovaná, nie žalobkyňa, tak ako sa podanou žalobou domáhala.

9. Na základe uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože dospel k záveru, že na takéto rozhodnutie sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku, strana 935, (Števček -

Ficová - Baricová - Mesiarkinová - Tomašovič a kol.), 1. vydanie, C. H. Beck, 2016, kde sa uvádza: „Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov nevylučuje, aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa). Súd za daných okolností napriek procesnému zavineniu vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa“. V uvedenej súvislosti odvolací súd ďalej uvádza, že ak jednoznačný záver súdu o procesnom zavinení zastavenia konania nevylučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 CSP, o to viac je odôvodnený takýto postup, keď, tak ako je vyššie uvedené, vzhľadom na povahu sporu a osobitné okolnosti daného prípadu nemožno dospieť k takémuto jednoznačnému záveru. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú v danom prípade dané osobitnou povahou sporu - zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a osobitnými okolnosťami daného sporu, ktorými je okrem iného fakt, že v konečnom dôsledku došlo medzi stranami sporu k mimosúdnej dohode, ktorej závery (okrem zrušenia podielového spoluvlastníctva) v celom rozsahu nekorešpondovali s tým, čoho sa žalobkyňa v časti týkajúcej sa vyporiadania podanou žalobou domáhala (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7 M Cdo 1/2014).

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).